Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

9. marts 2017 * [i]

»Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — forordning (EU) nr. 1215/2012 — tidsmæssigt og materielt anvendelsesområde — det civil- og handelsretlige område — tvangsfuldbyrdelsesprocedure med henblik på inddrivelse af et ubetalt krav for offentlig parkering — omfattet — begrebet »ret« — notar, der har udstedt en fuldbyrdelsesordre på grundlag af et »autentisk dokument««

I sag C-551/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Općinski sud u Puli-Pola (byretten i Pula, Kroatien) ved afgørelse af 20. oktober 2015, indgået til Domstolen den 23. oktober 2015, i sagen:

Pula Parking d.o.o.

mod

Sven Klaus Tederahn,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, og dommerne A. Prechal, A. Rosas, C. Toader (refererende dommer) og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: M. Bobek

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. juli 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Pula Parking d.o.o. ved odvjetnici M. Kuzmanović og S.L. Pacheco-Vinković

— Sven Klaus Tederahn ved odvjetnik E. Zadravec

— den kroatiske regering ved A. Metelko-Zgombić, som befuldmægtiget

— den tyske regering ved T. Henze og M. Hellmann, som befuldmægtigede

* Processprog: kroatisk.

— den schweiziske regering ved M. Schöll, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved C. Cattabriga, S. Ječmenica og M. Wilderspin, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 27. oktober 2016,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag om tvangsfuldbyrdelse mellem Pula Parking d.o.o. og Sven Klaus Tederahn vedrørende en anmodning om inddrivelse af et ubetalt krav for offentlig parkering.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Retsgrundlaget for forordning nr. 1215/2012 er artikel 67, stk. 4, TEUF og artikel 81, stk. 2, litra a), c) og e), TEUF.

4 Det anføres i 3., 4., 10., 26. og 34. betragtning til forordning nr. 1215/2012:

»(3) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, bl.a. ved at lette adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civilretlige spørgsmål. […]

(4) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.

[…]

(10) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle de vigtigste spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede spørgsmål […].

[…]

(26) Den gensidige tillid til retsplejen i Unionen berettiger princippet om, at retsafgørelser truffet i en medlemsstat bør anerkendes i alle medlemsstater, uden at der er behov for en særlig procedure. Desuden gør målet om at gøre det mindre langsommeligt og mindre dyrt at føre retssager på tværs af landegrænserne det berettiget at afskaffe den erklæring om eksigibilitet, der skal afgives, inden der kan ske fuldbyrdelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. En retsafgørelse, der er truffet af en ret i en medlemsstat, bør derfor behandles på samme måde, som hvis den var blevet truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

[…]

(34) Kontinuiteten mellem Bruxelleskonventionen af [27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978, L 304, s. 17)], [Rådets] forordning (EF) nr. 44/2001 [af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1)] og nærværende forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af Bruxelleskonventionen af [27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager] og de forordninger, der er trådt i stedet for den.«

5 Kapitel I i forordning nr. 1215/2012 har overskriften »Anvendelsesområde og definitioner«. Det indeholder artikel 1, stk. 1, som fastsætter:

»Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (acta jure imperii).«

6 Denne forordnings artikel 2 har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved:

a) »retsafgørelse« enhver retsafgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan afgørelsen betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.

[…]«

7 Nævnte forordnings artikel 3 er affattet således:

»Med henblik på denne forordning omfatter »ret« følgende myndigheder, i det omfang de har kompetence til at afgøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde:

a) for så vidt angår Ungarn, en notar (*közjegyző*) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (*fizetési meghagyásos eljárás*)

b) for så vidt angår Sverige, det svenske fogedvæsen (*Kronofogdemyndigheten*) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (*betalningsföreläggande*) og visse andre krav (*handräckning*).«

8 Samme forordnings artikel 66, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, som er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, som udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået på eller efter den 10. januar 2015.

2. Uanset artikel 80 finder forordning (EF) nr. 44/2001 fortsat anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt, på dokumenter, som er udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået inden den 10. januar 2015, og som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 44/2001.«

Kroatisk ret

9 Artikel 31 i Ovršni zakon (lov om tvangsfuldbyrdelse, *Narodne novine*, nr. 112/12, 25/13 og 93/14) fastsætter:

»1) Et autentisk dokument er i henhold til denne lov en faktura, […] uddrag af regnskabet, private legaliserede dokumenter og alle dokumenter, der i henhold til særlovgivningen anses for officielle dokumenter. Renteberegning anses ligeledes for at udgøre en faktura.

2) Et autentisk dokument er eksigibelt, når det angiver kreditors og debitors navne samt betalingsforpligtelsens genstand, art, omfang og forfaldsdatoen.

3) Ud over de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, skal en faktura, der udstedes til en fysisk person, som ikke udøver en registreret aktivitet, indeholde oplysning til debitor om, at kreditor i tilfælde af manglende betaling af en forfalden betalingsforpligtelse kan anmode om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et autentisk dokument.

[…]«

10 I henhold til tvangsfuldbyrdelseslovens artikel 278 træffer notarerne afgørelse med hensyn til anmodninger om fuldbyrdelse på grundlag af autentiske dokumenter.

11 Denne lovs artikel 279, stk. 1 og 3, bestemmer hvad angår tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, at notarer i den retskreds, hvor rekvisitus i en fuldbyrdelsesprocedure har bopæl eller hovedsæde, har stedlig kompetence. I henhold til samme lovs artikel 38 er denne stedlige kompetence en enekompetence. En anmodning om fuldbyrdelse, der indgives til en notar, som ikke har stedlig kompetence, vil blive afvist af retsinstansen.

12 I henhold til nævnte lovs artikel 282, stk. 3, videresender den notar, ved hvilken der inden for en frist er rejst en begrundet indsigelse, som kan antages, mod en af denne notar udstedt ordre, sagen til bedømmelse ved den kompetente retsinstans, som træffer afgørelse om indsigelsen i overensstemmelse med samme lovs artikel 57 og 58.

13 Samme lovs artikel 283, stk. 1, bestemmer, at notaren efter anmodning fra rekvirenten påfører udskriften af den fuldbyrdelseskendelse, som han har truffet, en fuldbyrdelsespåtegning, hvis der ikke inden for en frist på otte dage efter udløbet af indsigelsesfristen er rejst indsigelse.

14 I henhold til tvangsfuldbyrdelseslovens artikel 58, stk. 3, har den retsinstans, til hvilken sagen vedrørende den kendelse, der er rejst indsigelse imod, er blevet fremsendt, kompetence til at underkende denne fuldbyrdelseskendelse, for så vidt som denne kendelse træffer bestemmelse om fuldbyrdelse, og at ophæve de trufne foranstaltninger, idet proceduren fortsætter i henhold til de gældende regler herom i tilfælde af indsigelse mod et betalingspåkrav.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

15 Pula Parking, som er et selskab, der ejes af byen Pula (Kroatien), varetager i henhold til en afgørelse fra byens borgmester af 16. december 2009, som ændret den 11. februar 2015, administrationen, overvågningen, vedligeholdelsen og rengøringen af byens offentlige parkeringsanlæg, opkrævningen af parkeringsafgifter samt øvrige relaterede opgaver.

16 Den 8. september 2010 parkerede Svend Klaus Tederahn, der har bopæl i Tyskland, sit køretøj i et offentligt betalingsparkeringsanlæg i byen Pula. Pula Parking udstedte en parkeringsbøde til Svend Klaus Tederahn.

17 I henhold til aftalen om parkering, der ligger til grund for udstedelsen af nævnte parkeringsbøde, var Svend Klaus Tederahn forpligtet til at betale denne p-billet inden for en frist på otte dage fra udstedelsesdatoen, efter hvilken der påløber morarenter.

18 Idet Svend Klaus Tederahn ikke betalte de skyldige beløb inden for den fastsatte frist, indgav Pula Parking den 27. februar 2015 til en notar, hvis notarialkontor er beliggende i Pula, en anmodning om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et »autentisk dokument« i henhold til tvangsfuldbyrdelseslovens artikel 278.

19 Det af Pula Parking fremlagte »autentiske dokument« var en udskrift af dets regnskaber, hvorefter et beløb på 100 kunas croates (HRK) (ca. 13 EUR) var forfaldent til betaling den 16. september 2010.

20 Den 25. marts 2015 udstedte notaren en fuldbyrdelsesordre på grundlag af dette dokument.

21 Idet Svend Klaus Tederahn den 21. april 2015 rejste indsigelse mod denne fuldbyrdelsesordre, blev sagen henvist til behandling ved Općinski sud u Puli-Pola (byretten i Pula, Kroatien) i henhold til tvangsfuldbyrdelseslovens artikel 282, stk. 3.

22 I forbindelse med sin indsigelse har Svend Klaus Tederahn fremsat et anbringende om, at notaren, som har udstedt fuldbyrdelsesordren af 25. marts 2015, manglede saglig og stedlig kompetence, idet notaren ikke havde kompetence til at udstede en sådan fuldbyrdelsesordre på grundlag af et »autentisk dokument« fra 2010 rettet mod en tysk statsborger eller en statsborger fra enhver anden EU-medlemsstat.

23 På denne baggrund har Općinski sud u Puli-Pola (byretten i Pula) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Finder forordning nr. 1215/2012 anvendelse i den foreliggende sag, når der henses til den retlige karakter af forholdet mellem sagens parter?

2) Henviser forordning nr. 1215/2012 også til notarer i Kroatiens kompetence?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det tidsmæssige anvendelsesområde for forordning nr. 1215/2012

24 Idet Sven Klaus Tederahn har gjort gældende, at forordning nr. 1215/2012 ikke tidsmæssigt finder anvendelse som følge af, at aftalen om anvendelse af parkeringsanlæg blev indgået på et tidspunkt, der ligger forud for Republikken Kroatiens tiltrædelse af Unionen, dvs. den 1. juli 2013, skal det bemærkes, at tiltrædelsesakten for en ny medlemsstat bygger på et princip om, at EU-rettens bestemmelser straks og fuldt ud gælder for den pågældende stat, således at undtagelser kun kan forekomme, i det omfang de udtrykkeligt er optaget i overgangsbestemmelserne (dom af 28.4.2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, præmis 33).

25 Hvad nærmere bestemt angår forordning nr. 1215/2012 skal det bemærkes, at i henhold til dens artikel 66, stk. 1, finder denne forordning kun anvendelse på retssager, som er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, som udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået på eller efter den 10. januar 2015.

26 Selv om hovedsagen vedrører inddrivelsen af et ubetalt krav for parkering, som skyldes i henhold til en aftale, der er indgået inden Republikken Kroatiens tiltrædelse af Unionen, blev tvangsfuldbyrdelsesproceduren i det foreliggende tilfælde indledt den 27. februar 2015, efter

ikrafttrædelsen af forordning nr. 1215/2012 og tvisten i hovedsagen blev indbragt for den forelæggende ret den 21. april 2015, således at en sag som den i hovedsagen omhandlede er omfattet af nævnte forordnings tidsmæssige anvendelsesområde.

27 Som generaladvokaten har anført i punkt 33 i forslaget til afgørelse, er det i øvrigt sædvanligt, at inddrivelse af forfaldne krav er underlagt de processuelle regler, der er gældende på tidspunktet, hvor sagen indledes, og ikke de regler, der var i kraft, da den oprindelige aftale blev indgået.

28 Konklusionen i denne doms præmis 26 bekræftes ligeledes af Domstolens praksis, der er afsagt i henhold til konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som – således som det fremgår af 34. betragtning til forordning nr. 1215/2012 – skal sikre kontinuiteten med hensyn til denne forordnings artikel 66, stk. 1, hvorefter den eneste nødvendige og tilstrækkelige betingelse for, at nævnte forordnings regler finder anvendelse på tvister vedrørende retsforhold, opstået inden dens ikrafttræden, er, at retssagen er anlagt efter dette tidspunkt (jf. i denne retning dom af 13.11.1979, Sanicentral, 25/79, EU:C:1979:255, præmis 6).

Det første spørgsmål

29 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en tvangsfuldbyrdelsesprocedure, som er indledt af et selskab, der er ejet af en lokal myndighed, mod en fysisk person, der har bopæl i en anden medlemsstat, med henblik på inddrivelse af et ubetalt krav for parkering i et offentligt parkeringsanlæg, hvis drift er overdraget til dette selskab af den nævnte myndighed, er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

30 Pula Parking, den kroatiske og den schweiziske regering samt Europa-Kommissionen er i det væsentlige enige om, at retsforholdet i hovedsagen er af civilretlig karakter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 med hensyn til retsforholdet i hovedsagen.

31 For så vidt som forordning nr. 1215/2012 nu har erstattet forordning nr. 44/2001, skal det indledningsvis bemærkes, at den af Domstolen anlagte fortolkning af sidstnævnte forordnings bestemmelser ligeledes gælder for forordning nr. 1215/2012, når disse to EU-retlige instrumenter kan sidestilles med hinanden (dom af 16.11.2016, Schmidt, C-417/15, EU:C:2016:881, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

32 Som det fremgår af artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, som gentager ordlyden af artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 44/2001, vedrører anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012 i denne henseende »det civil- og handelsretlige område«.

33 Ifølge Domstolens faste praksis skal begrebet »det civil- og handelsretlige område« med henblik på i videst muligt omfang at sikre, at medlemsstaterne og de berørte personer har samme og ensartede rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning, ikke fortolkes som en ren henvisning til den ene eller den anden af de berørte staters nationale ret. Nævnte begreb skal anses for et selvstændigt begreb, som skal fortolkes under hensyn dels til målet med og opbygning af nævnte forordning, dels til de almindelige principper, der kan udledes af de nationale retsordener under ét (jf. i denne retning dom af 22.10.2015, Aannemingsbedrijf Aertssen og Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

34 For at fastslå, om et område er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012 eller ej, er det nødvendigt at afgøre, hvilket retsforhold der består mellem parterne i tvisten, og at undersøge, på hvilket grundlag og efter hvilke nærmere regler søgsmålet er iværksat (jf. i denne retning dom af 11.4.2013, Sapir m.fl., C-645/11, EU:C:2013:228, præmis 34, og af 12.9.2013, Sunico m.fl., C-49/12, EU:C:2013:545, præmis 35).

35 Som generaladvokaten ligeledes har anført i punkt 49-51 i forslaget til afgørelse, udgør administrationen af offentlige parkeringsanlæg og opkrævning af parkeringsafgifter i den foreliggende sag en opgave af lokal interesse, der varetages af Pula Parking, et selskab, der ejes af byen Pula. Selv om Pula Parkings beføjelser er blevet tildelt selskabet ved afgørelse fra en offentlig myndighed, synes dog hverken fastlæggelsen af det ubetalte krav for parkering, som er af kontraktmæssig karakter, eller sagen til inddrivelse heraf, som har til formål at beskytte private interesser, der er reguleret af de almindelige nationale bestemmelser, som finder anvendelse i forholdet mellem private, at kræve udøvelsen af offentlig myndighed af byen Pula eller af Pula Parking.

36 Det synes i denne henseende at fremgå af de sagsakter, som Domstolen råder over, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, at det krav for parkering, som Pula Parking søger inddrivelse af, ikke er ledsaget af sanktioner, der kan anses for at være en følge af en handling foretaget af Pula Parking under udøvelsen af offentlig myndighed, og det har ikke karakter af straf, men udgør derfor blot modydelsen for den tjenesteydelse, der er leveret.

37 Det lader i øvrigt heller ikke til, at Pula Parking ved at udstede en parkeringsbøde til de berørte personer, tildeler sig selv beføjelse til at udstede et tvangsfuldbyrdelsesdokument under fravigelse af de almindelige retsregler, eftersom Pula Parking efter at have udstedt en sådan parkeringsbøde blot er i stand til – i lighed med en fakturaudsteder – at påberåbe sig et autentisk dokument, som gør det muligt for denne at indlede en procedure i henhold til bestemmelserne i tvangsfuldbyrdelsesloven (jf. i denne retning dom af 12. september 2013, Sunico m.fl., C-49/12, EU:C:2013:545, præmis 39).

38 Det følger heraf, at det retsforhold, der består mellem Pula Parking og Sven Klaus Tederahn, i princippet må kvalificeres som et »privatretligt forhold« og henhører som følge heraf under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i forordning nr. 1215/2012.

39 I lyset af samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en tvangsfuldbyrdelsesprocedure, som er indledt af et selskab, der er ejet af en lokal myndighed, mod en fysisk person, der har bopæl i en anden medlemsstat, med henblik på inddrivelse af et ubetalt krav for parkering i et offentligt parkeringsanlæg, hvis drift er overdraget til dette selskab af den nævnte myndighed, der ikke har karakter af straf, men blot udgør modydelsen for den tjenesteydelse, der er leveret, er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

Det andet spørgsmål

40 Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at notarer, der i Kroatien, handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdelsesprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, er omfattet af begrebet »ret« i denne forordnings forstand.

41 Pula Parking og den kroatiske regering er af den opfattelse, at med henblik på forordning nr. 1215/2012 bør begrebet »ret« fortolkes bredt, så det ikke kun omfatter domstole i ordets egentlige betydning, som udfører en retlig funktion, men ligeledes notarer. Europa-Kommissionen samt de øvrige berørte, der er omfattet af artikel 23 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, der har indgivet indlæg, med undtagelse af den schweiziske regering, som ikke har udtalt sig om dette

spørgsmål, er af den opfattelse, at med forbehold af en ændring af denne forordning kan notarer i Kroatien ikke sidestilles med en ret i forordningens forstand med hensyn til fuldbyrdelsesprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«.

42 Som det således fremgår af Domstolens faste praksis, skal bestemmelserne i forordning nr. 1215/2012, i mangel af en henvisning til medlemsstaternes ret, fortolkes selvstændigt under hensyntagen til den almindelige opbygning af, formålet med og tilblivelsen af dette EU-retlige instrument (jf. i denne retning dom af 7.7.2016, Hőszig, C-222/15, EU:C:2016:525, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

43 Med hensyn til den almindelige opbygning af forordning nr. 1215/2012 skal det bemærkes, at denne forordning flere gange henviser til begreberne »ret«, »kompetence« eller »retssager« uden at definere disse.

44 Titlen på forordning nr. 1215/2012 henviser således til »retternes kompetence«, og forordningens artikel 66, som behandler den tidsmæssige anvendelse af nævnte forordning, præciserer i stk. 1, at denne forordning kun finder anvendelse på retssager, som er anlagt efter den 10. januar 2015.

45 I kapitel I med overskriften »Anvendelsesområde og definitioner« fastsætter forordningens artikel 1, nr. 1), at forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Nævnte forordnings artikel 2 definerer begrebet »retsafgørelse« som enhver retsafgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan en sådan afgørelse betegnes.

46 Samme forordnings artikel 3 angiver de myndigheder, som, i det omfang de har kompetence til at afgøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, anses for retter, dvs. for så vidt angår Ungarn, notarer i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav, og for så vidt angår Sverige, det svenske fogedvæsen i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sådanne sager om pengekrav og visse andre krav. Idet denne artikel specifikt vedrører de myndigheder, som den opregner, er notarer i Kroatien ikke omfattet heraf. Det er i denne henseende uden betydning, at forordning nr. 1215/2012 blev vedtaget den 12. december 2012 inden Republikken Kroatiens tiltrædelse af EU, og at de tekniske tilpasninger af gældende EU-ret udelukkende tog sigte på EU-retsakter, der er vedtaget og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* indtil den 1. juli 2012.

47 Vedrørende notarernes opgaver har Domstolen i øvrigt til stadighed bemærket, at der er væsentlige forskelle mellem domstolsopgaver og notaropgaver (jf. i denne retning dom af 24.5.2011, Kommissionen mod Østrig, C-53/08, EU:C:2011:338, præmis 103, af 1.10.2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, præmis 47, og af 1.2.2017, Kommissionen mod Ungarn, C-392/15, EU:C:2017:73, præmis 111).

48 Det må endvidere fastslås, at til forskel fra f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2012, L 201, s. 107), hvis artikel 3, stk. 2, præciserer, at begrebet »ret« i nævnte forordnings forstand ikke alene omfatter judicielle myndigheder, men ligeledes alle andre myndigheder med kompetence på dette område, som udøver en retslig funktion, og som opfylder visse betingelser, som er opregnet i samme bestemmelse, indeholder forordning nr. 1215/2012 ikke nogen almindelig bestemmelse med en sådan virkning.

49 Således som det er blevet anført i denne doms præmis 42, må begrebet »ret« derfor undersøges i lyset af de formål, der forfølges med forordning nr. 1215/2012, som den forelæggende ret ønsker en fortolkning af.

50 Det bemærkes i denne henseende, at det ifølge 4. betragtning til nævnte forordning er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat. Som det er anført i 26. betragtning til samme forordning, er dette princip om gensidig anerkendelse fremfor alt berettiget ud fra den gensidige tillid til retsplejen i Unionen.

51 Det fremgår af Domstolens praksis, at både princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne og princippet om gensidig anerkendelse er af grundlæggende betydning i EU-retten, idet de muliggør oprettelsen og bevarelsen af et område uden indre grænser (dom af 5.4.2016, Aranyosi og Căldăraru, C-404/15 og C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).

52 I ordningen i forordning nr. 1215/2012 giver disse principper sig udtryk i behandlingen og fuldbyrdelsen af retsafgørelser fra en ret i en medlemsstat, som om de var blevet afsagt i den medlemsstat, hvori der anmodes om fuldbyrdelse.

53 Forordning nr. 1215/2012, hvis retsgrundlag er artikel 67, stk. 4, TEUF, der tilsigter at lette adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser, har således inden for samarbejdet på det civil- og handelsretlige område til formål at styrke den forenklede og effektive ordning for lovkonfliktregler og bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er indført med de retsakter, i forlængelse af hvilke de befinder sig, for at lette det retlige samarbejde med henblik på at bidrage til at gennemføre Unionens erklærede mål om at blive et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed på grundlag af den høje grad af tillid, der skal være mellem medlemsstaterne (jf. analogt på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager dom af 1.6.2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, præmis 32).

54 På baggrund af de formål, der forfølges med forordning nr. 1215/2012, skal begrebet »ret« i forordningens forstand følgelig fortolkes under hensyntagen til behovet for at give medlemsstaternes nationale retter mulighed for at identificere de afgørelser, der er afsagt af retterne i andre medlemsstater og, med den hurtighed, som nævnte forordning kræver, foretage fuldbyrdelse af disse afgørelser. Overholdelse af princippet om EU-medlemsstaternes gensidige tillid til hinandens retspleje, som ligger til grund for anvendelsen af nævnte forordning, forudsætter således navnlig, at de afgørelser, som begæres fuldbyrdet i en anden medlemsstat, er blevet afsagt i forbindelse med en retssag, der giver garantier med hensyn til uafhængighed og upartiskhed samt overholdelse af kontradiktionsprincippet.

55 Denne konklusion understøttes af tilblivelsen af forordning nr. 1215/2012. I denne henseende fastsatte forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område [KOM(2010) 748 endelig], vedrørende omarbejdningen af forordning nr. 44/2001, at der i kapitel I i forordning nr. 1215/2012 med overskriften »Anvendelsesområde og definitioner« skulle indsættes en definition af begrebet »ret«, således at denne definition indbefatter »alle myndigheder, som i medlemsstaterne er tillagt kompetence med hensyn til spørgsmål, der falder ind under […] forordning[en]«. EU-lovgiver fulgte imidlertid ikke denne tilgang.

56 I den foreliggende sag, og som den kroatiske regering har gjort gældende under retsmødet, er notarer i Kroatien en del af den offentlige notartjeneste, der er adskilt fra domstolssystemet. I henhold til bestemmelserne i tvangsfuldbyrdelsesloven har notarer kompetence til ved kendelse at træffe afgørelse om anmodninger om fuldbyrdelse på grundlag af et autentisk dokument. Når kendelsen er blevet forkyndt for sagsøgte, kan denne rejse indsigelse. Den notar, ved hvilken der inden for en frist er rejst en begrundet indsigelse, som kan antages, mod en af denne notar udstedt kendelse, videresender sagen til bedømmelse ved den kompetente retsinstans, som træffer afgørelse om indsigelsen.

57 Det følger af disse bestemmelser, at kendelsen med fuldbyrdelsesordren på grundlag af et »autentisk dokument« udstedt af notaren først forkyndes for debitor efter dens antagelse, uden at den anmodning, som blev indbragt for notaren, er blevet meddelt denne debitor.

58 Selv om det er korrekt, at debitor har mulighed for at rejse indsigelse mod den fuldbyrdelsesordre, som notaren har udstedt, og at notaren synes at udøve de beføjelser, som er tillagt notaren i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsesproceduren på grundlag af et »autentisk dokument« under kontrol af en domstol, til hvem notaren skal videresende eventuelle indsigelser, står det alligevel fast, at notaren i Kroatiens prøvelse af anmodningen om udstedelse af en fuldbyrdelsesordre på grundlag af et sådant dokument, ikke er kontradiktorisk.

59 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at notarer, der i Kroatien handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdelsesprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, ikke er omfattet af begrebet »ret« i nævnte forordnings forstand.

Sagens omkostninger

60 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

1) Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en tvangsfuldbyrdelsesprocedure, som er indledt af et selskab, der er ejet af en lokal myndighed, mod en fysisk person, der har bopæl i en anden medlemsstat, med henblik på inddrivelse af et ubetalt krav for parkering i et offentligt parkeringsanlæg, hvis drift er overdraget til dette selskab af den nævnte myndighed, der ikke har karakter af straf, men blot udgør modydelsen for den tjenesteydelse, der er leveret, er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

2) Forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at notarer, der i Kroatien handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdelsesprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, ikke er omfattet af begrebet »ret« i nævnte forordnings forstand.

Underskrifter

i — Der er foretaget en sproglig rettelse af præmis 39 og 59 samt domskonklusion 1 og 2 i denne tekst efter den oprindelige offentliggørelse.